

RODIČOVSKÝ KONTAKT NA JVSN A JIRS POČAS EPIDÉMIE COVID-19

Bratislava, 30.4.2020

Pandémia COVID-19 zasiahla celý svet ako obrovská lavína, na ktorú nebola žiadna oblasť nášho života pripravená. Oceňujeme, že boli za veľmi krátku dobu a za obzvlášť náročných podmienok (nedostatok vedecky potvrdených usmernení svetových zdravotníckych inštitúcií, nedostatok ochranných pomôcok, dlhodobý nedostatok zdravotného personálu, a i.) prijaté individuálne opatrenia na ochranu zdravia predčasne narodených a rizikových novorodencov naprieč celým Slovenskom. Zavedenie prísnych opatrení, akým bolo obmedzenie prítomnosti rodičov na oddeleniach JVSN a JIRS rodičia dodržiavajú.

Napriek tomu by sme chceli poukázať na pozitívny vplyv rodičov na vývoj zdravotného stavu nezrelého novorodenca počas hospitalizácie a na citlivé prijímanie opatrení v tejto oblasti .

Ako rodičia sa nedokážeme stotožniť s názorom, že minimalizovanie našej prítomnosti na neonatologických oddeleniach je v najlepšom záujme novorodenca. V súčasnosti neexistujú vedecké dôkazy ani odborné odporúčania, ktoré by naznačovali, že by bolo potrebné výrazne obmedziť kontakt rodičov s deťmi na neonatologických pracoviskách. Doteraz zverejnené usmernenia WHO, UNICEF a iných odborných inštitúcií naďalej podporujú prítomnosť rodičov pri svojich deťoch, kontakt koža na kožu či dojčenie.

Rozumieme medicínskemu prístupu v tejto špecifickej situácii, avšak nemôžeme opomenúť výsledky množstva doterajších vedeckých štúdií, ktoré poukazujú na priamu súvislosť medzi prítomnosťou a zapojením rodičov do starostlivosti o predčasne narodené deti a zlepšením výsledkov vývoja novorodencov – skrátená doba hospitalizácie, nižší výskyt závažných komplikácií, vyššie hmotnostné prírastky, kratšie trvanie parenterálnej výživy a mnoho iných.

Hospitalizácia a čas strávený na JVSN a JIRS je mimoriadne stresujúcim a traumatickým zážitkom pre dieťa aj pre jeho rodičov, čo je podložené mnohými vedeckými štúdiami. Novorodenci dnes bojujú o život v inkubátoroch bez rodičov, bez milujúceho dotyku, bez kľokankovania, dojčenia, stimulácie či bez ich prítomnosti pri bolestivej procedúre, čo nedokážeme v tichosti prijať.

Rodičia nie sú návštevou, sú nevyhnutnou súčasťou pri starostlivosti o novorodenca a preto by ich úloha nemala byť zredukovaná len na rozhovor s lekárom a sestrou, prinesenie mlieka pred dvere oddelenia či krátke zaškolenie pred prepustením.

Veda je racionálna, strach nie. Zdravotný personál sa bojí a my tomu rozumieme. Neexistuje ochranný prostriedok, maska, odev, dezinfekcia, či test, ktorý by na 100% potvrdil, že sme zdraví a budeme zdraví aj zajtra. A to sa netýka len rodičov, ale aj zdravotného personálu, predavačiek, hasičov, všetkých. Strach nás obmedzuje a my si vzájomne nedôverujeme.

My rodičia by sme chceli touto cestou požiadať Neonatologický výbor Slovenskej pediatrickej spoločnosti, Sekciu sestier pracujúcich v neonatológii, neonatologické oddelenia lekárskech univerzít a všetkých kompetentných o zodpovedné, jednotné rozhodnutie a starostlivé zváženie krátkodobého a dlhodobého vplyvu reštriktívnych opatrení na následný vývin predčasne narodených detí.

S úctou

Mgr. Ľubica Kaiserová
predsedníčka a štatutárny zástupca OZ malíček

a

Členky výboru OZ malíček:

Mgr. Mária Palenčárová

Mgr. Iveta Jančoková

Ing. Jarmila Sestrienková

Ing. Ivana Balážová

Daniela Sameková

Denisa Hrbáňová

Mgr. Veronika Kmetóny Gazdová

a rodičia rizikových a nezrelých detí.